

Exkursion -30 års kunskap

Skog Alnarp

Början på Euroforester

Meelis Seedre var en av de första studenterna på utbildningen som kom att bli Euroforester. Nu har han slutit cirkeln och är tillbaka i Alnarp. Här är hans historia.

” Jag växte upp på landsbygden i Estland. Pappa var elingenjör och mamma arbetade i affär. Någon direkt koppling till skogsnäringen fanns inte men jag gillade naturen och brukade rida på stigarna i skogen. En dag när jag kom till stallet var hela parkeringen full med fyrhjulsdrivna bilar. Det gjorde intryck på mig som tonåring. När jag fick reda på att de tillhörde skogsförvaltare som var på besök föddes tanken på att arbeta med skog!

DET LEDDE vidare till Estlands lantbruksuniversitet. Där fick jag höra om möjligheten att komma till Sverige och kände att jag bara måste dit. Vilis Brukas, från Alnarp, kom till Estland och gjorde intervjuer med dem som sökte till utbildningen. Min engelska var inte så bra, men jag klarade nålsögat. Det förändrade mitt liv totalt. Den då ettåriga utbildningen hette ”Sustainable Forestry around the Southern Baltic Sea”. Jag började 2003 på den nystartade kursen. Det blev väldigt bra. Föreläsningarna och exkursionerna gav verkligen någonting. Från tidigare var jag van vid en undervisning utan diskussion och dialog. Här blev vi behandlade som likvärdiga och lärde oss jättemycket.

DESSUTOM var det ett lyft att möta kollegor från så många olika länder. Det har

gett ett bra nätverk i Europa och vidare ut i världen. Nu är det runt 500 personer som gått utbildningen i Alnarp. Vart tredje år har vi återsamlingssträffar då det brukar komma ett hundratal personer.

EN HÖJDPUNKT under min första period i Alnarp var när vi träffade IKEAs grundare i Ingvar Kamprad i samband med hans utnämning till hederdoktor på SLU. Han bjöd oss studenter till en dag i skogen hemma hos honom. Ingvar Kamprad lastade själv in picknickkorgen i bilen. Vi åkte ut för att titta på egendom och diskutera skogsskötsel. Under den fältmässiga lunchen satt jag bredvid honom och åt pannkakor medan Ingvar Kamprad berättade och frågade. Han verkade opåverkad av alla enorma framgångar. Det var som att träffa och samtala med en farfar. Jag är klart imponerad av både honom och IKEA. Och jag är tacksam över deras stipendier som gjorde utbildningen möjlig. Utan den hjälpen hade jag inte kunnat finansiera tiden på Alnarp. En del av mina kurskamrater har fått jobb på IKEA. På så sätt får företaget en del nytta av att stötta utbildningen, men i grunden är det ett holistiskt synsätt för att öka kunskapen på ett övergripande plan.

EFTER FÖRSTA året stannade jag kvar på Alnarp ett par år för att läsa en master-

utbildning (MSc) med Matts Lindblad som handledare. Parallellt arbetade jag på institutionen som forskningsassistent. Under de här åren träffade jag min fru från Frankrike som var i Alnarp för att studera till landskapsarkitekt. Vi flyttade ihop redan efter en vecka.

JAG FICK chansen att studera europeiskt skogsbruk under två år i finska Joensuu innan det äntligen var dags att sikta in sig på en doktorsexamen. Den kom att handla om hur ekosystemen binder kol. En del i det arbetet var att uppskatta och mäta död ved i orörda skogar. År 2009 tillbringade jag den första av två somrar i Thunderbay som ligger i norra Ontario på gränsen till vildmarken. Det är platsen i norr där vägarna slutar och närmsta stad är åtta timmar bort. Radio och telefon fungerar inte och skogen, som är full av björnar, har växt utan mänsklig inverkan under årtusenden. Dit begav jag mig för att mäta död ved, vilket var fascinerande.

Efter att ha sammanställt

resultaten från Kanadas vildmark doktorerade jag på universitetet i Estland. Jag gillar verkligen livet som forskare. Det känns bra att bygga på med kunskap och skapa något som kan komma till nytta. Jag arbetade ett par år med skogsekologi och dendrokronologi på universitetet i Prag, där de har ett fantastiskt faktaunderlag. Min hustru fick arbete i Frankrike, där vi fick vårt tredje barn. Jag var hemmapappa och spanade samtidigt efter nya forskningsjobb, men det ville sig inte i Frankrike.

NÄR CHANSEN att återvända till Alnarp kom beslöt vi att flytta till Sverige. Jag arbetar nu med kontinuitetsskog och biodiversitet i ett forskningsprojekt som leds av Adam Felton och Matts Lindblad. Det känns väldigt bra att vara tillbaka på Lantbruksuniversitetet som nyligen blev rankat etta i världen. Det är hög nivå på forskningen och för egen del skänker jag en tacksam tanke till IKEA och samarbetet med Alnarp som gjorde det möjligt.

